

Dominik Derka – O neposlušné křídě

Byla jednou jedna křída, která neposlouchala a stále jen dělala potíže. Zlobila tak, že panu učiteli nechtěla psát na tabuli. Tak se jednoho dne pan učitel naštval. Zlobivou křídu hodil do koše a vyměnil ji za jinou. Křída v koši se urazila a začala brečet, až se téměř rozpadla. Pan učitel se rozhodl, že křídě dá ještě šanci. Pak už byla pořád hodná, nezlobila a krásně psala na tabuli dětem i všem učitelům.

Nela Jirásková – Křída Petra

Jednou se v jedné krabičce plné kříd objevila křída nová. Jmenovala se Petra. Byla veliká aspoň čtvrt metru. V krabičce ležela s ostatními křídami. Jenže je to už nebavilo, jen tak ležet a ležet. Petra si s ostatními křídami řekla, že půjdou někam jinam. Na jedné mýtině si postavily domeček. V něm spolu šťastně žily a užívaly si. Jednou jim vichřice domeček sfoukla. Neměly kam jít. Ale náhodou šel kolem Honza s mamkou. Sbírali houby a našli smutné křídý. „Maminko, můžu si je nechat?“ „Ano, můžeš,“ odpověděla maminka. Honza poděkoval a doma jim postavil domeček. Křídý byly rády, že konečně našly nový domov.

Diana Nesměráková – O křídě, která má křídla

Byla jednou jedna křída, která se jmenovala Dory. Bydlela u hodné paní, která uměla čarovat. Aby si paní mohla s křídou povídat, použila jedno ze svých čar a kouzel. A zaříkávala: „Čáry máry, moje kouzla, ať moje křída povídá.“ Stačilo to jednou říct a už křída mluvila. „Jé! Já mohu mluvit,“ říkala Dory. „Paní, moc vám děkuji. Jak jste to udělala?“ „Jen kouzla,“ říkala paní. „Pokud umíte čarovat, mohla byste mi vykouzlit křídla,“ prosila Dory. „Klidně, Dory, ale proč?“ „Víte, já vždy chtěla mít křídla.“ „Dobře tedy.“ A paní zaříkávala: „Čáry máry, moje kouzla, ať má tato křída křídla!“ Dorce křídě se objevila křídla a ta jákala radostí. „Děkuji, moudrá paní.“ Paní se zasmála a viděla, jak Dory létá sem a tam po bytě.

Adriana Kroulíková – Záhadné křídý

Už jste si jistě někdy jako malí kreslili křídou. A jistě jste zjistili, že se nějak zmenšuje. Rodiče vám řeknou, že se prostě obrousí a zmizí. Ale! To není pravda! Je v tom těžká fyzika. A nejlepší vědci se snaží přijít na to, jak to, že prostě křída zmizí. Už staletí se na to ptají lidí po celém světě. Bohužel nikdo neví, tudíž je dodnes záhadou, jak je to možné. Jenom křídý ví své. Umí mluvit, ale nikdo je neslyší. Jejich malilinkatou pusinku můžete vidět jenom pod mikroskopem, který miliónkrát zvětšuje. A ten bohužel stojí triliardy! Mají ho ve

zlatém trezoru. Lupičům, co ho chtěli ukrást, se už nikdy nepodařilo zahlédnout denní světlo. Ale pryč od lupičů. Ne každá křída umí mluvit. Mluvit umí jenom křídý z každého čtyřicátého balíčku, který se vyrobí. Nikdo neví, proč tomu tak je, ani proč křídý vůbec mluví. Každopádně je to divné, a nevím, jestli je dobré vůbec dostat mluvící křídý. Ale jedno je jisté. Křídý nemají rády učitele a učitelky, malilinkaté děti a zkrátka všechny, kteří ještě neumí kreslit, nebo jim obrušují tělíčka. Závěr: Křídý umí mluvit, záhada století, křídý nemají rády žáky, učitele, učitelky a malé děti. Prostě všechny, kteří jim obrušují hlavičky.

Dorota Křížová – Kamarádká křída Dia

Byla jednou jedna křída, která se jmenovala Dia. Byla celá bílá, a proto se s ní všichni kamarádily. Ale jednoho dne spadla do kyblíku s růžovou barvou. Když přišla do třídy, všichni se jí smáli. Dia se rozbřečela a utekla na záchod. A tam plakala a plakala. Byla moc smutná a najednou uslyšela další pláč. „Ale to nebrečím já,“ řekla si Dia. Byla to křída Růža. Růža nebyla růžová jako Dia, byla žlutá. Dia řekla: „Neplakej, Růžo, neplakej!“ A Růža odpověděla: „Ale mně se všichni posmívají proto, že jsem žlutá.“ A Dia na to: „To přece nevadí. Podívej, já jsem růžová.“ Růža vylezla z kabinky, obě křídý se chytly za ruce. Byl konec školy a vyšly si do parku. Staly se z nich nejlepší kamarádky.

Viktoria Machatá – Křída Žofinka

Jsem křída Žofinka. Ještě před pár měsíci mě nikdo nechtěl. Nikdo se mnou nemohl psát na tabuli. Ach jo. Všichni seděli u počítačů a měli online výuku. Ale teď jsem na dračku. Píše se mnou kdekdo, učitelé i děti. Různé příklady z matematiky, věty, vyjmenovaná slova, zápisky z vlastivědy i přírodopisu, slovíčka z angličtiny a občas se mnou i někdo něco nakreslí. V létě mě děti vytáhly dokonce ven a pokreslily se mnou chodníky. No to vám byla nádhera.

Matyáš Cimburek – Křída

Křída má poněkud nudný život. Jen se jí o hlavu brousí čeština, matika a občas i angličtina, vlastivěda, přírodopis a další učivo, občas náčrty a geometrické tvary. A když už jí to brousí a brousí o hlavu moc dlouho, tak se scvrkne. Pak si ji vezme nějaký žák nebo žákyně ven a začne jí o hlavu brousit obrázky na chodník a zed'. Já vím, dokonalý život.